

Best lastig, zo'n kilgoot.

Waar daken in daken worden gebouwd, heb je te maken met het dakknoppunt, de kil. Iedereen kent er wel een en ze zijn nooit hetzelfde. Iedere dakspecialist bouwt de kil op zijn eigen manier op in het dakvlak. In het begin is de kil nog mooi, maar na verloop van tijd wordt het een gedrocht in het dakvlak.

Leve de kil!

*Tekst en beeld: Joost Stemkens,
FIER Dakcontrol*

De kil heeft ook in de productie van het dak alle aandacht.

Hoe komt dat nu? We worden geconfronteerd met het 'kilsyndroom'. Terwijl er afspraken zijn hoe we een kil moeten opbouwen in het dakvlak, maakt de dakspecialist de kil op zijn eigen wijze. Vaak ook nog onder invloed van de eigenaar of de toekomstige eigenaar van het gebouw. Veel mensen vinden de kil niet mooi. In het gebouw krijg je door het toepassen van de kil extra ruimte onder je dak. Dat is weer wel mooi. Maar aan de buitenzijde mag hij niet opvallen. Neen, de dakpannen moeten we passend tegen elkaar aan zagen. Lekker makkelijk, vooral als de dakhellingen verschillen. En we willen het liefst niet zien dat er rommel in de kil komt; want dat gebeurt. En onderhoud, dat is al helemaal lastig. Hoe ga je daar komen met je vegetatie?

Watertransport

O ja, onder de dakpannen hebben we ook nog zink, aluminium of kunststof nodig om water naar de goot te transporteren. Zink en aluminium zijn producten die we

In het begin is de kil nog mooi, maar na verloop van tijd ...

waarden als oplossing. Kunststof daarentegen gaat na verloop van tijd bobbelen, ideaal voor water dat langer onderweg is en alle kanten op kan stromen. Maar let wel: dat kan ook met materialen als zink en aluminium gebeuren, als de kanten te kort zijn.

De kil biedt verder openingen voor dieren om onder het dak een thuis te maken. Daarvoor dienen we echter een zoomlat met vogelmuiswering aan te brengen.

Belangrijk detail

Al met al is de kil een detail dat aandacht behoeft in de productie van het dak. En dan laat ik de hulpdraagconstructieverbinding maar even buiten beschouwing. Om dakelementen in een kil tegen elkaar aan te produceren is een kunst op zich.

Hulde aan de producerende bedrijven die de kil echt mooi kunnen en willen maken. Maandelijks worden we wel geconfronteerd met een kil. Het is de moeite waard!

Gelukkig hebben we de PUR-spuit nog.